

DIVADELNÍ SOUBOR MěstKS VODŇANY ŠUPINA UVÁDÍ KOMEDII V. K. KLICPERY

KAZDÝ

V NĚCO PRO

VLAST

Konstatování, že „vše má svůj rub i líc“ se občas objeví v nevážných kupletech stejně jako ve vážných proslovech. Zřejmě to vše je člověku potřebné: kuplety i proslovy, ruby i líce, aby ze džbánu života neupíjel jen po pečlivě odměřených lžičkách, ale měřil plnými ústy. Někdy totiž hořká kapka zesládně po třetím doušku (viz víno košťované Janem Nerudou a některými feudály), jindy však příliš plná ústa neodhalí vůně jemné a ušlechtilé.

Divadlu Šupina je vlastní spíš ten nevážný pohled na svět. Ne však znevažující. Pokud se usmíváme nad některými jevy v souvislosti s národním obrozením, není to proto, že bychom si našich předků — buditelů hluboce nevážili, ale protože i velká doba mívá své nahořklé vůně a nezasmát se jim znamená ubrat na velikosti jí i sobě. Ani buditelé ani současníci si to, jak jsme přesvědčeni, nezasluhují.

DIVADELNÍ SOUBOR MěstKS VODŇANY
UVÁDÍ AKTOVKU VÁCLAVA KLIMENTA KLICPERY

KAŽDÝ NĚCO PRO VLAST

kterou upravili na komedii o dvou dílech Josef Kajetán Tyl (1835), E. F. Burian (1936) a Šupina (1980)

Režie: František Zborník

Hudba: Karel Rychtařík, J. Král

Realizace: Pavel Hrdina, Karel Řehoř, Vlastimil Pártl – Technická spolupráce: Bohoušové Chán a Šíkl

Hrají:

Píseň o rubu a lici

Dejte mi oči
okolo hlavy
vysaďte mi je
podél cest
já jimi právě
a to mě bavi
něžně a hravě
jak básník pravi
uvidím svět
bez velkých gest.

Dejte mi ruce
jak vitr smělé
rozsvitím jimi
lampy měst
a v tomhle svátku
řeknem si hele,
k čemu tu hádku
o zlatý tele,
nač pravdě třeba
velkých gest.

Vše má svý lice
vše má svý ruby
copak s tím hochu
naděláš
holka jak svíce
má krivý zuby
přece ji proto
nenecháš.
Vše má svou při
i odvrácenou stranu
v úsvitu zní
i klekání,
že někoho ctiš
či že už je v pánu
ho před tou pravdou
nechrání.

Napovídá:
H. Kvasničková

Dostaveníčko před pauzou

Když ráno vstanu
v očích mám večer
tím pádem jaksi
k tobě blíž,
já prostě planu
a je to nefér
že ti to není
na obtíž.

Hodiny lině
jak noční vlaky
sotva se drží
na nohou,
hlavu v mém klíně
měls včera taky
oči sis přikryl
oblohou.

Ovečko času,
přes dlouhou lávku
mě k tobě soumrak
zahání
a já se pasu
v každickém řádku
tvých dalších něžných
vyznání.

Poutání noci
jak v černém šátku
zrajem pro vzpouru
bílých plen
spoutání noci
stvoření k svátku
hledáme v sobě
všední den.

Vydalo MěstKS Vodňany
Návrh a grafická úprava –
ing. arch. Libor Erban
Fotografie – Pavel Hrdina
Náklad 300 kusů
Vytiskly Jihočeské tiskárny, n. p.,
závod 01, Č. Budějovice – 33649-80